

Oplysninger om, hvorledes Sagen hænger sammen, har fastholdt dette Standpunkt. Det er et overmaade underordnet Punkt, hvorledes Gaaden er løst med Hensyn til Scenegulvet, eller om Gaaden ikke er løst, idet det fremgaar af de Ytringer, som Theaterchefen fremkom med i Landssthinget, at Udgifterne til Scenegulvet ikke ere udbetalte den 28de Januar og Budgettet approberet den 28de Februar, men at i Virkeligheden Budgettet er blevet approberet længe iforveien, hvorved kun Ministeren forbeholdt sig Suppleringer paa forskellige Punkter og Rettelser. Noget Saadant er nu sket ved den senere Udbetaling til Scenegulvet, der jo, som Theaterchefen oplyser, ingenlunde er bleven udbetalt den 28de Januar, altsaa fort før Budgettets endelige og sidste Approbation, men er udbetalt succesive i Aarets Løb, men først den 28de Januar er overført paa en anden Konto af Theaterbudgettet. Jeg tænker, at det kan godt forklares, at man ved den saakaldte endelige Approbation af Budgettet har forglemt, at man tidligere havde approberet en saadan Merudgift til Scenegulvet, medens det havde været ganske usforparligt, om det havde været gjort fort før Budgettets endelige Approbering.

Høgsbro: Jeg paaflønner ganske vist, at den ærede Ordfører for Mindretallet har i sine Udtalelser afholdt sig fra ethvert personligt Angreb paa min Virksomhed som Statsrevisor, men jeg maa dog tillade mig at sige, at det desværre ikke altid har været Tilfældet. Der har været Leiligheder, da jeg ogsaa havde maattet indbegaa saadanne Angreb fra hans Side, naar der ikke havde været Andre, som have udtalt sig derimod, og som jeg paa Grund af de foreliggende Forhold maatte anse for særlig faldede dertil. Med Hensyn til de Punkter, der her staa os imellem, skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaalet om "Gaaden", men kun fastholde, at der endnu er Noget tilbage, der ikke er klart. Angaaende de andre Punkter tror jeg rigtignok, at Uklarheden væsentlig ligger hos det ærede Medlem. Det er en Selvfølgelse, at hvorvidt Noget er klart eller ikke, kan bero paa den, der læser det. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret til at sige, at der er nogen Uklarhed tilstede enten hos Udvalgets Flertal eller ved den Maade, hvorpaa Statsrevisionsbetænkningen er affattet, og jeg finder det bestyrtet derved, at Landssthingets Udvalg uden nogen Vanskelighed har forstaaet den, og heller ikke i Udvalgets Flertals Betænkning her har jeg fundet nogen Anke i saa Henseende. Det, som det ærede Medlem anførte, at man til Støtte for en Indstilling i 1876—77 beraaber sig paa Noget, der er foregaaet i 1875—76, har jo sin naturlige Grund i, at Indstillingen, skøndt den skete i Anledning af Regnskabet for Aaret 1876—77, angik Aaret 1875—76. Den angik et Understud, som er blevet til i 1875—76,

men skulde dækkes i 1876—77. Naar der altsaa er Spørgsmaal om, hvorvidt dette Understud skal negtes Rigsdagens Approbation eller ikke, er det naturligt, at man undersøger, hvorledes dette Understud er fremkommet. Det foregaaende Regnskab er ganske vist decideret, men netop — saaledes som jeg har paavist — ikke decideret med Hensyn til dette Understuds Tilbagebetaling. Altsaa Understudets Fremkomst og Natur er man berettiget til at drage ind under Undersøgelsen; skøndt det angaar 1875—76 og først er kommet til Afstemning sammen med Regnskabet for 1876—77. Med Hensyn til det andet Punkt, Forvejlingen af de ordinære og de ekstraordinære Anskaffelser i disse 2 Aar, mente det ærede Medlem, at jeg havde indrømmet min Feiltagelse; men dette er dog ikke saa ganske Tilfældet. Jeg har indrømmet, at en Uklarhed er tilstede, som endnu ikke er løst, men ikke, at jeg har taget fejl; thi endnu er det muligt, at det, som har været begjæret, har i Virkeligheden, som jeg sagde, maattet betragtes som en Slags Efterbevilling af Udgifter, der allerede tilbørlig vare afholdte forinden. Det er dog paaafaldende, at den ærede Minister begjærer for 1876—77 et første Bidrag af et 5-aarigt Tilskud paa 100,000 Kr. som et albeles nødvendigt Krav, men at man senere ikke hører ham fremsætte Klager over, at det er negtet, hvorimod man ser, at der i de to nærmest foregaaende Aar er afholdt til det samme Formaal et meget betydeligt Beløb, over 250,000 Kr., hvoraf dog vistnok over de 100,000 Kr. netop har haad den samme ekstraordinære Bestaaffenhed som den Sum, Begjæringen angik, medens Udgifterne betydelig formindskes i de følgende Aar, endog under de ministerielle Overslag. Der er altsaa den største Sandsynlighed for, at for disse ekstraordinære Anskaffelser i 1874—75 og i 1875—76, som Ministeren ikke har kunnet afholde af Theatrets Indtægter, har han søgt en Slags Efterbevilling ved, hvad han har forlangt for 1876—77, og det bestyrkes ved de Oplysninger, han selv har givet, som var det ogsaa for 1875—76 i Virkeligheden negtet. Maa jeg endnu blot tilføje, at selve det Meelle i disse Indstillinger skal jeg ikke komme ind paa, thi da Udvalgets Flertal har gjort dem til sine, er Udvalgets ærede Ordfører kaldet til at forsvare dem. Jeg er selvfølgelig enig med Udvalgets Flertal, og jeg kan kun være glad ved, at det substandig har kunnet slutte sig til den Opfattelse, som jeg tilligemed det Medlem af Statsrevisionen, der i det Hele er enig med mig, har gjort gjældende. Beslutninger, som ere fattede for et senere Aar, kan ikke formindste Ministerens Ansvar for det her omhandlede Aar.

Ordføreren (Clausen): Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg vil gjøre. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Rime-